

Arrest

nr. 215 463 van 22 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 3 november 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 12 november 2015.

1.2. Op 30 april 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van etnische origine te zijn. U bent het soennitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit het dorp Nawabad, gelegen in het district Qarghayi van de provincie Laghman.

Gedurende drie jaar en een half werkte u elke zomer als schapenherder. Op een nacht in jawza 1394 (volgens de Gregoriaanse kalender mei-juni 2015) moest u de schapen naar Tor Konj brengen omwille van de warmte. U lag buiten te slapen bij de schapen toen u plots de schapen hoorde. U zag dat er 7 talibs naar de schapen kwamen en u belde naar uw baas om hem te verwittigen. De taliban zagen u bellen met iemand en hebben u daarom geslagen. Ze dachten dat u de politie verwittigde en dat u ook degene was die de politie had ingelicht bij het incident van een vriend van hen. De talibs namen alle schapen mee. Uw baas, G. A., kwam aan met 12 tot 13 politieagenten en samen omsingelden ze de talibs. Uw baas stuurde u naar huis. Toen u de dag nadien op weg was naar de winkel van uw broer in Charbagh, werd u plots ter hoogte van Mia Khel beschoten. U dook onder in een huis. Toen de schutter verdwenen was nam u contact op met uw broer. Uw broer kwam diezelfde avond naar het huis waar u was ondergedoken. Uw broer smokkelde u mee naar Charbagh in een boerka. Vanuit Charbagh stuurde uw broer u in een wagen naar de provinciehoofdstad Mehtarlam vanwaar u met een smokkelaar naar Nimroz reisde. U verliet Afghanistan in mei of juni 2015. U kwam naar België via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië en een aantal onbekende landen. Op 3 november 2015 kwam u aan in België waar u op 12 november 2015 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Na uw vertrek uit Afghanistan werden uw broer en vader meegenomen door de taliban. Ze werden beiden geslagen maar nadien terug vrijgelaten.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara en een enveloppe voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden.

Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt tot aan uw vertrek naar Europa te hebben gewoond in het dorp Nawabad in het district Qarghayi van de provincie Laghman (CGVS 1, p. 5). U legde gedurende het volledige gehoor immers uitermate gebrekkige verklaringen af over uw leven in Afghanistan en uw beweerde herkomstregio.

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 27 november 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3, §2, eerste lid, 2° en 6 tot 8 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, en laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014, en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten dat U. A. K. op datum van 17-11-2015 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van een 2-tal jaar een goede schatting is'. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u op het moment van uw asielaanvraag 16 jaar oud was. Het feit dat u intentioneel de Belgische asieldiensten trachtte te misleiden, tast uw geloofwaardigheid aan.

Voorts moet worden opgemerkt dat er enkele opvallende hiaten werden vastgesteld in uw geografische kennis over de directe omgeving van uw dorp Nawabad (CGVS 1, p. 5). Er moet worden opgemerkt dat er volgens de beschikbare kaarten in Qarghayi drie dorpen zijn met de naam Nawabad. Gezien u echter stelt dat Qazi Qala en Qalatak omliggende dorpen zijn van uw dorp, en dat Qalatak zich aan de ene en Charbagh zich aan de andere kant van uw dorp bevindt, kan er slechts één van de drie dorpen met de naam Nawabad, meer bepaald Nawabad Safat Khan, uw dorp zijn (CGVS 1, p. 6; CGVS 2, p. 3). Hoewel u enige kennis heeft van dorpen die zich in de directe omgeving van Nawabad bevinden, blijkt u sommige onder hen niet correct te kunnen situeren (CGVS 1, p. 6 en CGVS 2, p. 3). Zo verklaarde u dat het dorp Ahmad Zai Suflla zich richting het districtscentrum, meer bepaald richting Surkhakan bevindt (CGVS 2, p. 3). Volgens de informatie op de beschikbare kaarten bevindt Ahmad Zai zich echter niet richting Surkhakan, maar vanuit uw dorp richting zonsopgang, helemaal de andere richting uit. Ook verklaarde u dat de dorpen met de naam Farmankhel gesitueerd zijn in twee verschillende richtingen (CGVS 1, p. 6). Het ene dorp met de naam Farmankhel zou richting Surkhakan gesitueerd zijn en het andere dorp met de naam Farmankhel richting Tangi (CGVS 1, p. 6). Volgens de beschikbare informatie zijn beide dorpen echter gesitueerd in de richting van Surkhakan. Verder kon u eveneens het districtscentrum niet correct situeren (CGVS 1, p. 5). U verklaarde dat het districtscentrum richting zonsopgang gesitueerd is vanuit uw dorp (CGVS 2, p. 6), terwijl het districtscentrum ten opzichte van uw dorp volgens de informatie op de beschikbare kaarten zuidwaarts gesitueerd is.

Ook bleek u een erg beperkte kennis te hebben van belangrijke personen in uw provincie. U kon wel de provinciegouverneur ten tijde van uw vertrek uit Afghanistan, Abdul Jabar Naeemi, benoemen (CGVS 2, p. 8), maar toen er werd doorgevraagd kon u helemaal geen informatie geven over deze persoon (CGVS 2, p. 8). Gevraagd naar de voorganger van Abdul Jabar Naeemi, kon u Fazlullah Mujadeddi benoemen maar kon u wederom geen verdere informatie verschaffen over die persoon (CGVS 2, p. 8-9). Ook kon u de districtschef ten tijde van uw vertrek uit Afghanistan, Asadullah Behbud, benoemen, maar kon u opnieuw geen verdere informatie over hem aanreiken (CGVS 1, p. 19). Gevraagd naar de bekende schaduwgouverneur van de taliban in Laghman, mullah Hazrat, die in 2012 vermoord werd, bleek u die persoon niet te kennen (CGVS 1, p. 17-18). Toen u de kans werd geboden om te vertellen over personen uit Afghanistan die bekend zijn uit de politiek of van de radio, vermeldde u Shah Mard Fanakhel (CGVS 2, p. 7). U verklaarde dat Shah Mard Fanakhel een provincieraadslid is (CGVS 2, p. 7). Gevraagd naar verdere informatie bleek u die echter niet te kunnen geven (CGVS 2, p. 7-8). Ook toen er gevraagd werd of u nog bekende personen uit uw regio kon benoemen, moest u toegeven dat u geen andere personen kende (CGVS 2, p. 8).

Als er u gevraagd werd naar de laatste presidentiële verkiezingen, kon u vertellen dat deze ongeveer drie jaar geleden plaatsvonden (CGVS1, p. 19).

U verklaarde dat er in de moskee van Charbagh gestemd werd (CGVS 1, p. 19). Volgens de beschikbare informatie, werd er destijds in Charbagh echter in de meisjes- en jongensschool gestemd. Toen er verder werd gevraagd of er een school was in Charbagh verklaarde u dat er een middelbare school voor jongens aanwezig is (CGVS 1, p. 19). Gevraagd of er eveneens een school is voor meisjes in Charbagh, verklaarde u van niet (CGVS 1, p. 19). Volgens de beschikbare informatie was er echter wél een meisjesschool aanwezig in Charbagh.

Wanneer er gepolst werd naar incidenten die zich in uw directe leefomgeving hebben afgespeeld, kon u hier slechts in zeer beperkte mate informatie over geven. U verklaarde dat de politie werd aangevallen door de taliban bij de zwarte berg ongeveer acht jaar geleden (CGVS 1, p. 17). Ook verklaarde u dat de taliban de Gamberi-basis hebben aangevallen zes jaar geleden. Gevraagd naar de aanslag bij de Gamberi-basis midden april 2015, een maand voor u vertrok uit Afghanistan, bleek u daar helemaal niet van op de hoogte (CGVS 2, p. 8). Het is erg opvallend dat u vertelt over een incident in Gamberi, zes jaar voor uw vertrek, maar dat u niet op de hoogte bent van een gevecht in die basis dat één maand voor uw vertrek heeft plaatsgevonden en waarbij 11 soldaten om het leven kwamen. Wanneer er gevraagd werd naar overstromingen in uw regio kon u vertellen dat er ongeveer zes jaar geleden een overstroming was (CGVS 2, p. 9). In 2010 waren er inderdaad overstromingen in uw regio. Maar het is opmerkelijk dat u de overstromingen van februari 2015 niet vermeldt, gezien er in uw district Qarghayi 83 families getroffen werden, vier mensen gestorven zijn, vijf anderen gewond raakten en 90 nomaden ontzet moesten worden. Gezien de impact van voornoemde overstroming en het feit dat deze kort voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond, is het heel opmerkelijk dat u hier helemaal niets over vermeldt.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden verblijf in het district Qarghayi van de provincie Laghman.

Ook aan uw vluchtmotieven wordt overigens geen geloof gehecht. Zo blijkt uit de stukken in uw administratief dossier dat u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken totaal andere verklaringen hebt afgelegd over uw directe vluchtaanleiding uit Afghanistan. U haalde toen immers aan dat uw vader een lid was van de taliban en dat hij wraak had genomen op iemand van het districtscentrum nadat die persoon u had geslagen. De persoon werd opgenomen in het ziekenhuis waarna uw vader u de raad gaf te vertrekken aangezien jullie problemen enkel groter zouden worden (Fiche NBMV, p. 4). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u evenwel totaal iets anders. Toen verklaarde u dat u problemen had gekregen met de taliban nadat u de autoriteiten ervan op de hoogte had gebracht dat zeven talibanstrijders uw schapen hadden gestolen, waarna ze door hen werden gearresteerd (CGVS 1, p. 11-12). Toen u met uw eerdere verklaringen werd geconfronteerd, ontkende u dat u ooit dergelijke verklaringen had afgelegd. Dit volstaat evenwel geenszins om bovenstaande tegenstrijdigheid te verhelderen. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman en er steeds te hebben gewoond. Zoals verder aangetoond, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat onlosmakelijk verbonden is met uw beweerde verblijfssituatie voor uw aankomst in België. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw enveloppe toont enkel aan dat u post uit Afghanistan heeft ontvangen. Uw taskara wordt niet als voldoende bewijsmateriaal aanzien om de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst te herstellen omwille van de grote verspreiding van valse documenten uit Afghanistan. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 12 oktober 2017 en 10 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met uw ontoereikende kennis over uw regio van herkomst (CGVS2, p. 9). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS 1, p.2). U bleef evenwel volhouden dat u heel uw leven in Nawabad heeft gewoond (CGVS 2, p.9).

Hierbij moet tevens worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over de woonplaats van uw familieleden in Afghanistan. Zo verklaarde u aanvankelijk bij de DVZ dat uw broer A. S. in Kabul woont en dat uw moeder samen met twee van uw zussen en één van uw broers bij A. S. in Kabul was ingetrokken. Uw broer A. S. was vervolgens ook de persoon die uw reis regelde en met de smokkelaar ging spreken (Fiche NBMV, p. 3). Tijdens uw daaropvolgende verklaringen bij de DVZ en het CGVS, verklaarde u evenwel dat uw hele familie in uw dorp Nawabad in het district Qarghayi woonde (Verklaring DVZ, vraag 13 en 17; CGVS 1, p. 10). Toen u met uw eerdere verklaringen daaromtrent werd geconfronteerd, ontkende u simpelweg dat u ooit had verklaard dat uw familie in Kabul woonde (CGVS 1, p. 10). Later kwam u enigszins terug op die verklaring en stelde u dat u van andere mensen had gehoord dat de Belgische asielinstanties Laghman niet kennen en dat u daarom 'misschien' Kabul had vermeld (CGVS 1, p. 21). Deze verklaringen zijn evenwel geenszins in staat om bovenstaande tegenstrijdigheden over de verblijfplaatsen van uw familieleden te verhelderen. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u het familiaal netwerk waarop u kan terugvallen in Kabul, bewust probeert achter te houden voor de asielinstanties.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, alsook van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgend stuk: het rapport “*Forced Back To Danger. Asylum-seekers returned from Europe to Afghanistan*” van Amnesty International van oktober 2017 (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan dat hij vreest te worden gedood door de taliban omwille van het feit dat zij - nadat hij telefonisch contact had met zijn baas - werden gearresteerd door politieagenten. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) de vaststelling dat verzoeker zich onterecht voordoet als minderjarige op zich afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring als zou hij tot aan zijn vertrek naar Europa in het dorp Nawabad, in het district Qarghayi van de provincie Laghman hebben gewoond nu (1) verzoekers geografische kennis over de directe leefomgeving van zijn dorp Nawabad opmerkelijke hiaten bevat, (2) verzoekers kennis over belangrijke personen in zijn provincie eveneens ontoereikend is, (3) hij bovendien foutieve verklaringen aflegt over de plaats waar gestemd kon worden voor de laatste presidentsverkiezingen, alsook over de aan- of afwezigheid van een meisjesschool in Charbagh en (4) verzoekers kennis van recente incidenten die zich in zijn directe leefomgeving hebben afgespeeld eveneens lacunes bevat; (iii) hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vluchtmotieven nu hij op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van de fiche 'niet-begeleide minderjarige vreemdeling' een geheel andere reden voor zijn vlucht aanhaalt, dan deze op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; (iv) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht en (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de woonplaats van zijn familieleden in Afghanistan.

2.3.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt tot aan zijn vertrek naar Europa in het dorp Nawabad, district Qarghayi in de provincie Laghman te hebben verbleven en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn verblijfplaatsen en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

2.3.2.3.1. Betreffende zijn leeftijd, dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt ter staving van zijn bewering dat het in Afghanistan niet de gewoonte is om verjaardagen te vieren of geboortedata te herinneren. Bovendien is het verschil tussen de door verzoeker naar voor geschoven leeftijd (16 jaar) en deze vastgesteld in de beslissing van de Dienst Voogdij van 27 november 2015 (administratief dossier, stuk 23) (20 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar) dermate significant dat dit verschil niet louter kan worden verklaard door onwetendheid vanwege verzoeker, het feit dat hij zich zou hebben gebaseerd op hetgeen zijn ouders hem vertelden en dat wel degelijk afbreuk wordt gedaan aan verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoeker nog verwijst naar zijn taskara, dient erop gewezen dat de door verzoeker voorgelegde taskara niet van die aard is om deze conclusie te wijzigen, vermits uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus Afghanistan "*Corruptie en valse documenten*" van 21 november 2017) blijkt dat corruptie, documentenfraude en de inmenging van smokkelnetwerken een wijd verspreid gegeven is bij het verkrijgen van Afghaanse documenten, waardoor zij in de praktijk eenvoudig worden vervalst en tegen betaling verkregen kunnen worden. Dit alles maakt dat aan Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend.

2.3.2.3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt in de bestreden beslissing dat verzoeker niet zou hebben voldaan aan de op zijn schouders rustende medewerkingsplicht aangezien hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het district Qarghayi van de provincie Laghman. Uit een lezing van de stukken van het administratief dossier, het geheel van de motieven van de bestreden beslissing en het verweer daaromtrent in het verzoekschrift kan evenwel worden vastgesteld dat verzoeker zijn voorgehouden herkomst uit het district Qarghayi van de provincie Laghman aannemelijk maakt, minstens hem hiervoor het voordeel van de twijfel moet worden gegund. Er dient echter op gewezen dat verzoeker er niet in slaagt om aannemelijk te maken dat hij tot aan zijn vertrek naar Europa in het dorp Nawabad, district Qarghayi in de provincie Laghman zou hebben verbleven.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Vooreerst dient gewezen op verzoekers jeugdige leeftijd, nu uit de vaststellingen van de Dienst Voogdij blijkt dat verzoeker op datum van 17 november 2015 een leeftijd heeft van 20 jaar met een standaarddeviatie van een tweetal jaar (administratief dossier, stuk 23) en hij verklaart Afghanistan te hebben verlaten in mei of juni 2015 (administratief dossier, stuk 28, vraag 31). Dat verzoeker slechts een kind was, zoals in het verzoekschrift wordt betoogd, moet in dit licht evenwel worden gerelativeerd. Hoewel ook van personen met een jeugdige leeftijd mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond alsook dat zij een aantal feitelijke gegevens op een doorleefde wijze kunnen toelichten kan van verzoeker niet dezelfde mate van kennis over zijn regio van herkomst worden verwacht als van een meerderjarige.

Ondanks verzoekers jeugdige leeftijd slaagt hij er evenwel in om over zijn regio van herkomst doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Zo kan verzoeker verschillende dorpen in de nabijheid van zijn eigen dorp Nawabad benoemen, kan hij de provincie aangeven waartoe zijn dorp/district behoort, alsook kan hij de aangrenzende districten weergeven (administratief dossier, stuk 12, p. 5). Voorts weet verzoeker de etnieën die voorkomen in zijn dorp te plaatsen, benoemt hij de berg, rivier en schrijnen die in (de nabijheid van) zijn dorp voorkomen, geeft hij de naam van de provinciegouverneur ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan, alsook zijn voorganger en heeft hij weet van de districtschef ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan (administratief dossier, stuk 12, p. 5 en 18). Tevens kan hij duiden dat de districtschef Pashtoun van origine is (administratief dossier, stuk 12, p. 18). Verzoeker verklaart voorts dat er een nieuwe brug is gebouwd in de richting van Qaraghayi, alsook dat de weg van Charbagh naar Daronta werd hersteld (administratief dossier, stuk 12, p. 18). Tevens kan verzoeker vertellen dat de laatste presidentiële verkiezingen plaatsvonden ongeveer drie jaar geleden (administratief dossier, stuk 12, p. 19). Verzoeker blijkt tevens belangrijke gebeurtenissen in zijn regio van herkomst te kunnen duiden, zoals de aanval van de taliban op de Gamberi-basis van ongeveer acht jaar geleden (administratief dossier, stuk 12, p. 17) en de overstromingen in 2010 (administratief dossier, stuk 6, p. 9). Deze elementen hebben betrekking op verzoekers onmiddellijke leefomgeving in zijn land van herkomst en betreffen zowel de geografische kenmerken van zijn regio, alsook prominente personen en gebeurtenissen.

In dit verband dient erop gewezen dat de door de commissaris-generaal aangehaalde elementen niet voldoende zwaarwichtig zijn om te oordelen dat verzoeker zijn herkomst uit het district Qarghayi van de provincie Laghman niet aannemelijk maakt.

Waar in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het feit dat verzoeker sommige dorpen rondom zijn eigen dorp en het districtscentrum niet in de juiste windrichting kan oriënteren, dient erop gewezen dat *supra* reeds werd vastgesteld dat verzoeker wel degelijk kennis heeft over de directe omgeving van zijn dorp Nawabad en hij hierover details weet te verschaffen (administratief dossier, stuk 12, p. 5 en 18) die, zoals eerder vermeld, in zijn geheel en gelet op zijn jeugdige leeftijd afdoende doorleefd en gedetailleerd overkomt om zijn herkomst aannemelijk te maken. Daarenboven merkt verzoeker in zijn verzoekschrift terecht op dat van hem geen verregaande politieke kennis kan worden verwacht en dat hij wel degelijk de twee laatste provinciegouverneurs en de districtschef kon benoemen, alsook kon aangeven wanneer de laatste presidentiële verkiezingen plaatsvonden.

Wat betreft de bemerking in de bestreden beslissing dat verzoeker niet de correcte plaats kon weergeven van waar precies gestemd werd, wijst verzoeker in zijn verzoekschrift terecht op het feit dat hij, gezien zijn leeftijd, nooit zelf heeft gestemd en bijgevolg niet met zekerheid kan zeggen waar de stembussen precies stonden in Charbagh.

Waar in de bestreden beslissing verder wordt gesteld dat verzoeker niet op de hoogte is van het feit dat er een meisjesschool aanwezig is in Charbargh, dient erop gewezen dat het niet redelijk is van verzoeker, die verklaart nooit school te hebben gevolgd in Afghanistan (administratief dossier, stuk 12, p. 7-8), te verwachten dat hij hiervan weet heeft. Het is immers niet ongeloofwaardig dat verzoeker nooit met deze meisjesschool werd geconfronteerd.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker zijn herkomst uit het dorp Nawabad, district Qarghayi in de provincie Laghman geloofwaardig kan worden geacht, minstens hem hiervoor het voordeel van de twijfel kan worden gund.

2.3.2.3.3. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoont dat hij tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in het dorp Nawabad, district Qarghayi in de provincie Laghman heeft verbleven. Zo wordt immers terecht in de bestreden beslissing opgemerkt dat verzoekers kennis van recente incidenten in zijn directe leefomgeving belangrijke lacunes bevat, waar dienaangaande staat te lezen: *“Wanneer er gepolst werd naar incidenten die zich in uw directe leefomgeving hebben afgespeeld, kon u hier slechts in zeer beperkte mate informatie over geven. U verklaarde dat de politie werd aangevallen door de taliban bij de zwarte berg ongeveer acht jaar geleden (CGVS 1, p. 17). Ook verklaarde u dat de taliban de Gamberi-basis hebben aangevallen zes jaar geleden. Gevraagd naar de aanslag bij de Gamberi-basis midden april 2015, een maand voor u vertrok uit Afghanistan, bleek u daar helemaal niet van op de hoogte (CGVS 2, p. 8). Het is erg opvallend dat u vertelt over een incident in Gamberi, zes jaar voor uw vertrek, maar dat u niet op de hoogte bent van een gevecht in die basis dat één maand voor uw vertrek heeft plaatsgevonden en waarbij 11 soldaten om het leven kwamen. Wanneer er gevraagd werd naar overstromingen in uw regio kon u vertellen dat er ongeveer zes jaar geleden een overstroming was (CGVS 2, p. 9). In 2010 waren er inderdaad overstromingen in uw regio. Maar het is opmerkelijk dat u de overstromingen van februari 2015 niet vermeldt, gezien er in uw district Qarghayi 83 families getroffen werden, vier mensen gestorven zijn, vijf anderen gewond raakten en 90 nomaden ontzet moesten worden. Gezien de impact van voornoemde overstroming en het feit dat deze kort voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond, is het heel opmerkelijk dat u hier helemaal niets over vermeldt.”* Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze vaststellingen en overwegingen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De gebrekkige kennis van verzoeker over recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst verhinderen nog verder geloof te hechten aan zijn voorgehouden verblijf in het district Qarghayi in de provincie Laghman tot aan zijn komst naar Europa.

2.3.2.3.4. De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de vluchtmotieven van verzoeker niet ten gronde werden beoordeeld, is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot aan zijn vertrek naar Europa in het district Qarghayi in de provincie Laghman in Afghanistan heeft verbleven. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan tijdens dit verblijf.

Ten overvloede merkt de commissaris-generaal in dit verband nog pertinent op als volgt: *“Ook aan uw vluchtmotieven wordt overigens geen geloof gehecht. Zo blijkt uit de stukken in uw administratief dossier dat u aanvankelijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken totaal andere verklaringen hebt afgelegd over uw directe vluchtaanleiding uit Afghanistan. U haalde toen immers aan dat uw vader een lid was van de taliban en dat hij wraak had genomen op iemand van het districtscentrum nadat die persoon u had geslagen. De persoon werd opgenomen in het ziekenhuis waarna uw vader u de raad gaf te vertrekken aangezien jullie problemen enkel groter zouden worden (Fiche NBMV, p. 4). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u evenwel totaal iets anders. Toen verklaarde u dat u problemen had gekregen met de taliban nadat u de autoriteiten ervan op de hoogte had gebracht dat zeven talibanstrijders uw schapen hadden gestolen, waarna ze door hen werden gearresteerd (CGVS 1, p. 11-12). Toen u met uw eerdere verklaringen werd geconfronteerd, ontkende u dat u ooit dergelijke verklaringen had afgelegd. Dit volstaat evenwel geenszins om bovenstaande tegenstrijdigheid te verhelderen. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.”*

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal en het herhalen van de door hem afgelegde verklaringen gedurende het persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De Raad benadrukt in dit verband dat het louter vasthouden aan één versie van de tegenstrijdige verklaringen en het bijgevolg impliciet ontkennen van een andere afgelegde verklaring onvoldoende is om de tegenstrijdigheden te herstellen.

2.3.2.3.5. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift het motief ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de woonplaats van zijn familieleden in Afghanistan. Het motief dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, dat bijdraagt aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijft aldus overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.2.4. De door verzoeker bijgebrachte documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen.

Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde taskara kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger reeds werd uiteengezet.

De enveloppe toont enkel aan dat verzoeker post heeft ontvangen uit Peshawar, Pakistan en kan dus allerminst zijn verblijf in het district Qarghayi in de provincie Laghman tot aan zijn komst naar Europa staven, dan wel zijn vluchtrelaas ondersteunen.

2.3.2.5. Waar verzoeker aanvoert dat hij een bijzonder kwetsbaar profiel heeft omdat hij na al die jaren in Europa verwesterd is, dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker dienaangaande niet verder komt dan te verwijzen naar louter algemene informatie bijgevoegd aan het verzoekschrift (stuk 3) die geen betrekking heeft op zijn persoon, terwijl hij de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Evenmin toont hij aan waarom hij dermate zou zijn verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken. Het betreft immers een blote bewering die op geen enkele wijze *in concreto* wordt uitgewerkt en/of gestaafd.

2.3.2.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd.

Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot aan zijn komst naar Europa heeft verbleven in het district Qarghayi in de provincie Laghman, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken. Immers, de verwijzing naar de algemene (humanitaire en veiligheids-)situatie in Afghanistan kan niet volstaan, nu verzoeker enig verband met zijn persoon aannemelijk moet maken met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER